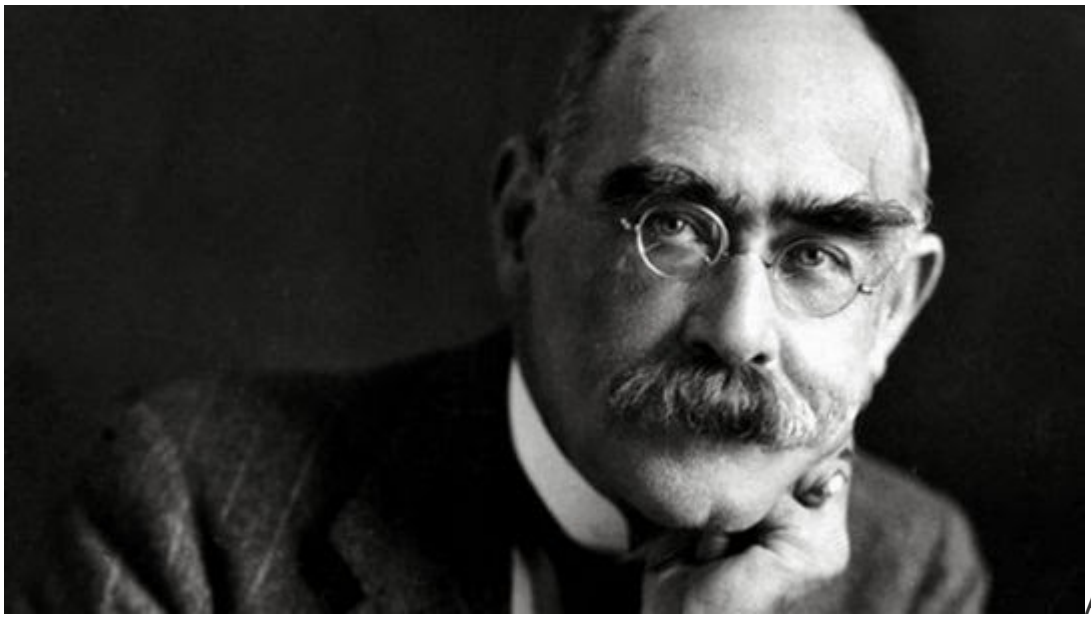
16 Οκτωβρίου 2013

Αν μπορείς στην

πλάση τούτη να περιφρονείς τα πλούτη κι αν οι έπαινοι των γύρω δεν σου παίρνουν το μυαλό,
αν μπορείς στην τρικυμία να κρατήσεις ψυχραιμία, κι αν μπορείς και στους εχθρούς σου να σκορπίσεις το καλό,
αν μπορείς με μιας να παίξεις κάθε τι που ’χεις κερδίσει, στην καταστροφή ν’ αντέξεις και να δώσεις κάποια λύση,
αν μπορείς να υποτάξεις πνεύμα, σώμα και καρδιά, αν μπορείς όταν σε βρίζουν να μην βγάζεις τσιμουδιά,

αν μπορείς στην καταιγίδα να μη χάνεις την ελπίδα, κι αν μπορείς να συγχωρήσεις όταν σ’ έχουν αδικήσει,
αν μπορέσεις τ’ όνειρό σου να μη γίνει ο όλεθρός σου, κι αν μπορέσεις ν’ αγαπήσεις όσους σ’ έχουνε μισήσει,
αν μπορείς να είσαι ο ίδιος στην χαρά και στην οδύνη, αν η πίστη στην ψυχή σου μπρος σε τίποτα δεν σβήνει,
αν μιλώντας με τα πλήθη τη συνείδηση δεν χάνεις, αν μπορέσεις να χωνέψεις πως μια μέρα θα πεθάνεις,
αν ποτέ δεν σε μεθύσει του θριάμβου το κρασί, αν στα ψέματα των άλλων δεν λες ψέματα κι εσύ,
αν μπορείς να μη θυμώνεις, αλλά μήτε και να κλαις όταν άδικα σου λένε πως εσύ μονάχα φταις.
Αν μπορείς με ηρεμία δίχως νεύρα ή δυσφορία και τα ίδια σου τα λόγια να τ’ ακούς

παραλλαγμένα,
αν μπορείς κάθε λεπτό σου να ’ναι μια δημιουργία και ποτέ σου να μην μένεις με τα χέρια σταυρωμένα.
Αν οι φίλοι σου κι οι εχθροί σου δεν μπορούν να σε πληγώσουν, αν οι σχέσεις με μεγάλους τα μυαλά δεν σου σηκώνουν
αν τους πάντες λογαριάζεις μα... κανένα χωριστά, αν μπορέσεις να φυλάξεις και τα ξένα μυστικά...
Έ! Παιδί μου τότε... Θα μπορέσεις ν’ απολαύσεις όπως πρέπει τη ζωή σου... Θα ’σαι Άνθρωπος σπουδαίος κι όλη η γη θα ’ναι δική σου!

Πηγή:imverias.blogspot.gr